

őri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.7/2013/34. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrt, a 2014. évi június hó 11. napján megtartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntető ügyben a Szombathelyi Törvényszék 2012. évi október hó 30. napján kihirdetett 13.B.162/2011/57. számú **ítéletét megváltoztatja, I.r. vádlott** terhére rótt bűncselekményeket a Btk. /2012. évi C. törvény/ 176.§./1/ bekezdés szerinti kábítószer-kereskedelem büntettének, és a Btk.178.§./1/ bekezdés szerinti kábítószer birtoklása büntettének minősíti.

Ezért halmazati büntetésül az első fokú bíróság által megállapított börtönben végrehajtandó szabadságvesztést és közügyektől eltiltást tekinti kiszabottnak.

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap.

IV.r. vádlott anyja neve helyesen: IV.rendű vádlott anyja neve.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét **I.r. vádlott** I.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 163.829.- /Egyszázhatvanháromezer-nyolcszázhuszonkilenc/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet **I.r. vádlott** köteles felhívásra az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Szombathelyi Törvényszék a 2012. október 30. napján kihirdetett 13.B.162/2011/57.szám alatti ítéletével hat vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott. Az ítélet II.r., III.r., V.r. és VI.r. vádlottak vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett, így e vonatkozásban nem képezte felülbírálat tárgyát. A törvényszék I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 282/A.§ /1/ és /3/ bekezdése szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettében és a Btk. 282.§ /1/ bekezdése szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettében. Ezért halmazati büntetésül 2 év börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. 2.164.875 Ft erejéig vagyonek kobzást rendelt el vele szemben. IV. r. vádlott bűnösségét a Btk. 282/A.§ /1/ és /6/ bekezdés a/ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétségében állapította meg. Ezért 1 év,- végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetésre és 200.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról meg nem fizetése esetére olyanképpen, hogy egy napi szabadságvesztésnek 5.000 Ft felel meg. IV. r. vádlottal szemben 1.080.000 Ft vagyonek kobzást rendelt el. A szabadságvesztésbe mindkét vádlott esetében beszámította az általuk előzetes fogvatartásban töltött időt. Az I. r. vádlottól lefoglalt 1.278.000 Ft lefoglalását megszüntette és a vagyonek kobzás biztosítására visszatartotta. Rendelkezett a további bűnjelek sorsáról is és kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész **I.r. vádlott** terhére, a fő- és mellékbüntetés súlyosítása, míg IV. r. vádlott irányának megjelölése nélkül, védője felmentésért, illetve az első fokú ítélet hatályon kívül helyezése és az első fokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést fenntartotta. Utalt arra, hogy a törvényszék a büntetőeljárási szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. A tényállást teljes körűen felderítette. Hivatkozva azonban a 2012. január 1. napjától hatályos, a 2011. évi CL. törvénnyel módosított Btké. 23.§ /1/ bekezdés b/ pontjára,- mely marihuána esetében a totál THC-re nézve a csekély mennyiség felső határát 6 grammal határozza meg, a korábbi tiszta THC-re vonatkoztatott 1 grammal szemben, - ezért a tényállás 3/a. és 3/ b/ pontjában írt marihuána mennyiségek tiszta-THC hatóanyag-tartalmának az új szabályozás alapulvételével történő- vagyis a két számítási módszer összevegyítését eredményező- számítására tett indítványt. Hivatkozott arra, hogy az ekként kiegészített, helyesbített tényállás megalapozott, melyből a törvényszék helyesen vont következtetést mindkét vádlott bűnösségére, ugyanakkor az általa indítványozott számítás szerint I. r. vádlott esetében a forgalmazói típusú magatartása az un. köztes mennyiségbe kerül, így az a Btk. 282/A.§ /1/ bekezdésébe ütköző kábítószerrel visszaélés büntettének minősül. Utalt arra, hogy az első fokú bíróság a büntetéskiszabási tényezőket túlnyomó részt

helyesen ismerte fel, IV. r. vádlott esetében további súlyosító körülményként kell értékelni, hogy jelen eljárásban elbírált bűncselekményét vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követte el. Az időbeli hatályt illetően hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint a 2012.évi C. törvény / új Btk. / I. r. vádlott esetében kedvezőbb elbírálást tesz lehetővé, hiszen annak alkalmazásával a forgalmazói típusú magatartása enyhébben minősül. Ugyanakkor ezzel együtt is indokoltnak tartotta az I. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítását a terhére értékelt nagy nyomatékú súlyosító körülmények és a forgalmazói típusú magatartásának tárgyi súlyára tekintettel. Az első fokú ítélet indítvány szerinti megváltoztatásával egyebekben annak helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú nyilvános tárgyaláson a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban foglaltakat némileg módosítva, kiegészítve tartotta fenn. Hivatkozott a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet Szerves Kémiai Analitikai Szakértői Osztályának jogszabályváltozásból adódó tájékoztatására, mely szerint a BSZKI mérési tapasztalatai alapján megadott koncentrációk felhasználásával készült táblázat adataival becsült totál-THC a le nem foglalt kábítószer esetében nem eredményez a terheltre nézve enyhébb elbírálást. Ugyanezen tapasztalatokra hivatkozva utalt arra is, hogy a lefoglalt marihuána esetében a totál-THC tartalom nem lehet kevesebb, mint a tiszta-THC mennyisége, hisz a totál-THC ez utóbbiból illetve a savformában együttesen meglévő THC-ből adódik. Ugyancsak a szakértői intézet tájékoztatására hivatkozva mutatott rá arra, hogy álláspontja szerint a lefoglalt marihuána esetén a totál-THC lefoglaláskori tartalmának pontos meghatározását az időközben az anyagban lejátszódó folyamatok sebessége nagymértékben befolyásolja, az anyag állapota, tárolási körülményei mind kihatással vannak a totál-THC mértékének alakulására. Ezért **I.r. vádlott** esetében a lakásán lefoglalt marihuána totál-THC tartalmát évekkal a lefoglalást követően, a lefoglaláskori állapotra vetítve már nem lehet meghatározni. Mindemellett hivatkozott a fellebbviteli főügyészség átiratában foglalt számítási módszerre irányuló indítvány tarthatatlanságára is, ebből következően a tényállás pontosítására irányuló indítványát sem tartotta fenn kifejtve, hogy az első fokú bíróság által elfogadott vegyész-szakértői szakvélemények és a BSZKI táblázata alapján végzett számítás helyes, a tényállás e körben megalapozott. Egyetlen ponton tett indítványt annak kiegészítésére azzal, hogy IV. r. vádlott a korábbi elítélését megalapozó bűncselekményt 2009. május 18. napján követte el. Hivatkozott arra, hogy az első fokú bíróság bizonyíték-értékelő tevékenysége megfelel a szakma szabályainak, indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett a vádlottakat érintő cselekmények vonatkozásában. A cselekmények jogi minősítése kapcsán az előzőekből következően ugyancsak nem tartotta fenn **I.r. vádlott** esetében a forgalmazói típusú magatartás enyhébb minősítésére vonatkozó indítványát sem. Mindkét vádlott esetében helytállónak ítélte a cselekményeknek az első fokú bíróság általi minősítését. Ugyancsak módosította az időbeli hatállyal kapcsolatos álláspontját is I. r. vádlott esetében utalva arra, hogy az új törvény a

fogyasztói típusú magatartást érintően a büntetési tételkeret alsó határát felemelte, emellett az I. r. vádlottal szemben halmazati büntetésként a korábbi 20 év helyett 25 év lenne kiszabható. IV. r. vádlott esetében az adott cselekményt az új Btk. nem kezeli privilegizált esetként, így az a Btk.176.§ /1/ bekezdése szerint minősülne és 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel lenne büntethető. Hivatkozott arra, hogy az első fokú bíróság által kiszabott büntetés I. r. vádlott esetében törvénysértően enyhe, ezért annak felemelése indokolt, de IV.r. vádlott vonatkozásában sem tekinthető eltúlzottnak, így annak enyhítésére nem látott lehetőséget.

A másodfokú tárgyaláson **I.r. vádlott** védője az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt hivatkozva arra, hogy a törvényszék a vádlott javára szóló enyhítő körülményeket feltárta. Emellett további enyhítő körülményként kérte értékelni az első fokú ítélet meghozatala óta is eltelt jelentős időmúlást, mely nem róható védence terhére. Hivatkozott arra, hogy **I.r. vádlott** időközben elhelyezkedett, minden formában szakított a kábítószerrel, visszaköltözött édesanyjához.

IV. r. vádlott védője a fellebbezést írásban is indokolta. Ugyan az első fokú ítéleti tényállásnak a Be. 351.§ /2/ bekezdés a/, esetlegesen a b/, de leginkább a d/ pontja szerinti megalapozatlanságára hivatkozott, lényegében a törvényszék bizonyíték-értékelő tevékenységét támadta, amikor kifogásolta, hogy a IV. r. vádlottat érintő tényállást kizárólag **II.r. vádlott** védencére nézve is terhelő vallomására alapította. Álláspontja szerint az első fokú bíróság megítélésével szemben **IV.r. vádlott** megfelelő magyarázattal szolgált a rá nézve terhelő vallomás okára, ilyen körülmények mellett alaposabban vizsgálni kellett volna II. r. vádlott vallomását, további bizonyítást kellett volna még folytatnia az első fokú bíróságnak. Hivatkozott a védő arra is, hogy a vádbeli időben IV. r. vádlott az ítéletben megjelölttel szemben csak két telefonszámot használt, az azokon történt telefonforgalmazás pedig teljesen ellentétes következtetés levonására enged következtetni, mint arra a törvényszék jutott. Mindezek alapján elsőként a védő IV. r. vádlott felmentését, másodsorban az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és a törvényszék új eljárása utasítását indítványozta. A másodfokú nyilvános tárgyaláson a védő a fellebbezést már csak IV. r. vádlott felmentését célzó formájában tartotta fenn, egyebekben megismételve az írásbeli indokolásban írtakat is, a nem megfelelő, elégtelen indokolásra is hivatkozott.

A másodfokú tárgyaláson megjelent **I.r. vádlott** csatlakozott védőjéhez. Akként nyilatkozott, hogy a cselekményt megbánta, az elmúlt időben rendszeresen munkát végez, egy raktárban dolgozik, havi jövedelme 60.000 Ft. A könnyebb megélhetés érdekében költözött vissza édesanyjához.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírálta a Be. 348-349.§-a szerint a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. Alaposan megvizsgálta **I.r. vádlott** egymástól eltérő tartalmú vallomásait, azokat egymással és a többi vádlott-társ, különösen **II.r. vádlott** vallomásával is összevetette. Kellően megindokolta, hogy I. r. vádlott többször módosított, önmagának is ellentmondó vallomását miért nem látta elfogadhatónak, az őt érintő tényállási részt miért II. r. és az ő vallomását erősítő **III.r. vádlott** vallomására, valamint a lefoglalási jegyzőkönyvek, szakértői bizonyítás és az egyéb okirati bizonyítékok adataira alapította.

Ugyanilyen körültekintéssel vizsgálta IV.r. vádlott tagadásban megnyilvánuló védekezését is. Ennek során figyelemmel volt **II.r. vádlott** következetes, a IV. r. vádlottra és magára nézve is terhelő vallomására, erre vetítette rá I. r. és III.r. vádlottak vallomásait, melyek lényeges pontokon egyezőséget mutattak.

Vizsgálta a telefonforgalmazás adatait is, melyeket önmagukban lehet támadni, de mellé rendelve az I. és II.r. vádlott vallomásait is, mindenképpen erősíti az értékelést, egyben nehezen magyarázhatóvá teszi a IV. r. vádlott azon előadását, hogy haragos viszonyt ápolt II.r. vádlottal. A kábítószer mennyiségeket, hatóanyag-tartalmat illetően ahol a bíróság a legkisebb bizonytalanságot is észlelte, a vádlottakra legkedvezőbb mennyiségekkel, hatóanyag - tartalommal számolt, a le nem foglalt kábítószeres esetében a BSZKI táblázatának legkisebb hatóanyag-tartalmát vette figyelembe. Az ítéletábra megítélése szerint mindezek alapján az első fokú bíróság helyesen, meggyőző indokolás mellett vonta le azt a következtetést, hogy **II.r. vádlott** szavahihetősége nem vonható kétségbe, vallomására ítéleti tényállás alapítható. Ezzel ellentétes megállapítás a másodfokú bíróság részéről sem tehető a védelmi indítványnak megfelelően, mivel az az első fokú bíróság ez irányú tevékenységének felülrértékelését jelentené, amely a másodfokú eljárásban nem megengedett. Ezért IV. r. vádlott felmentésére a másodfokú eljárásban sem kerülhetett sor.

A 2012. január 1. napjától hatályos 2011. évi CL. törvény 22.§-a módosította a Btké. 23. §./1/ bekezdés b/ pontját. A módosítás lényege az volt, hogy marihuána esetében a korábbi tiszta-THC helyett totál-THC, vagyis a tiszta és savformában együttesen jelen lévő hatóanyag-tartalmat kell meghatározni. Ezzel együtt a csekély mennyiség felső és a jelentős mennyiség alsó határa is változott, a marihuána esetében a korábbi 1 gramm tiszta-THC -ről 6 gramm totál-THC-re, illetve a 20 gramm tiszta -THC-ről 120 gramm totál -THC-re. Ezt a módosítást vette át a 2012.évi C. törvény / új Btk./ is, melynek 461.§ /1/ bekezdés c/ pontja szerint tetrahydro-kannabiol esetén csekély mennyiségű a kábítószer, ha totál-THC- tartalma a 6 grammot nem haladja meg. A /3/ bekezdés a/ pontja szerint jelentős mennyiségű, ha a csekély mennyiség felső határának hússzorosát meghaladja. Az eltérő mérési módszerből és a

jogszabályváltozásból adódóan a BSZKI tapasztalatai alapján a cselekmény jogi megítélése kedvezőbb lehet, ha a korábbi vizsgálatkor a szakértők a marihuána totál-THC tartalmát 20-120 gramm között határozták meg. Ezért vált indokolttá a másodfokú eljárásban elrendelni az I. r. vádlottól lefoglalt marihuána totál-THC hatóanyag-tartalmának szakértői vizsgálatát.

A bizonyítás felvételére tekintettel az ítéletábra másodfokú nyilvános tárgyalást tűzött, melyen ismertette a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet Győri Regionális Kábítószer-vizsgáló Laboratóriuma által elkészített szakvéleményt, mely szerint a lefoglalt marihuána totál-THC tartalma meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak közel 17-szerese, de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 84,3 százaléka. Szakvéleményében megállapítást tett a szakértő az I. r. vádlott lakásában lefoglalt gombarészek hatóanyag-tartalmára is. Eszerint a 0,45 gramm pszilocibin mennyisége a jelentős mennyiség alsó határának mintegy 22,5 %-a, a pszilocin a jelentős mennyiség alsó határának 0,5 %-a, amely összesen a jelentős mennyiség alsó határának 23 %-a.

Tekintve, hogy az új mérési módszer - a szakértői intézet előzetes, általánosságban tett tájékoztatását megerősítve - I. r. vádlottra kedvezőbb eredménnyel járt, a forgalmazói típusú magatartása a jelentős mennyiségből átkerült a köztes mennyiségbe, esetében a Btk. 2.§-ának alkalmazásával át kellett térni a 2012.évi C.tv. / új Btk. / alkalmazására. Ez azzal járt, hogy nem csak a tőle lefoglalt, hanem a le nem foglalt marihuánát is át kellett számolni a BSZKI táblázatának totál-THC-re vonatkozó adatait alapul véve. Az ítéletábra ugyanazokkal a mennyiségi mutatókkal - az in dubio pro reo elvének megfelelően, egyéb adatok hiányában - az I. r. vádlottra legkedvezőbb adatokkal számolt. Eszerint 2012-2013. évben a marihuána legkisebb totál-THC hatóanyag-tartalma 0,1 % volt. Itt kell azonban megjegyezni a fellebbviteli főügyészség álláspontjával szemben, hogy kedvezőbb szakértői mérési adatok hiányában is enyhébb elbírálást tesz lehetővé az új Btk. **I.r. vádlott** esetében a Kúria 4/2013.(X.14) BK véleményére is figyelemmel. Az új Btk. feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezése szerint a korábbi háromnegyed helyett az elítélt a büntetés kétharmadának kitöltését követően bocsátható ugyanis feltételes szabadságra.

Ennek megfelelően kellett a tényállás 3/a. és 3/b. pontjaiban a kábítószer hatóanyag-tartalmakat az alábbiak szerint módosítani:

A **I.r. vádlott** lakásában lefoglalt 2282,98.gramm marihuána totál-THC tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 84,3 %-a, az I. r. vádlott által értékesített és le nem foglalt marihuána totál-THC hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 1,9 %-a, így az I. r. vádlott által eladott, illetve eladásra szánt marihuána összesen a jelentős mennyiség alsó határának 86,2 %-a. A 3/b. pontban az I. r. vádlott által elszívott marihuánás cigaretták totál-THC hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség

alsó határának 1,86 %-a, a 20 gramm marihuána totál-THC hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 0,016 %-a, a lefoglalt gombák összhatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 23%-a, így az I. r. vádlott által elfogyasztott és arra szánt kábítószer totál-THC tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 83,61 %-a.

Kiegészíti még az ítélet tábla a tényállást IV. r. vádlottra vonatkozó személyi részében a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően azzal, hogy a korábbi elítélését megalapozó bűncselekményét 2009. május 18. napján követte el.

IV. r. vádlott vonatkozásában az ítélet tábla nem tért át az új Btk. alkalmazására tekintve, hogy az nem eredményezne kedvezőbb elbírálást, mivel, mint ahogy a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott rá, az új törvény a csekély mennyiségre elkövetett forgalmazói típusú cselekmények közül csak a „kínál” és „átad” elkövetői magatartásokra nézve teszi lehetővé a privilegiált eset alkalmazását. IV. r. vádlott forgalomba hozatallal elkövetett cselekménye ekként az új Btk. alkalmazásával a 176.§ /1/ bekezdése szerint, 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett kábítószer-kereskedelem büntettként minősülne. Erre tekintettel az őt érintő 1. tényállási pontban az első fokú bíróság általi, a BSZKI elkövetéskor mért adatain alapuló és a Btké. 23.§ /1/ bekezdés b/ pontja szerinti szabályozásnak megfelelő mennyiségeket tekintette az ítélet tábla is irányadónak a felülvizsgálat során.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést az első fokú bíróság mindkét vádlott bűnösségére.

IV. r. vádlott esetében megfelel az anyagi jogi szabályoknak a cselekmény minősítése is. **I.r. vádlott** vonatkozásában a fentiekből következően a 2013. július 1. napjától hatályos 2012.évi C. tv. / új Btk./ alkalmazásából következően az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be. 372.§-a alapján megváltoztatva, a terhére rótt bűncselekményeket a Btk.176.§ /1/ bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettként és a Btk. 178.§ /1/ bekezdése szerint minősülő kábítószer birtoklása büntettként minősítette.

I.r. vádlott esetében az eltérő minősülés miatt új büntetés kiszabása vált szükségessé. Az ügyészség alappal támadta az enyhítő szakasz teljes kimerítésével első fokon kiszabott 2 évi börtönbüntetést. Tekintettel azonban arra, hogy az I. r. vádlott forgalmazói típusú magatartása enyhébben minősül, a büntetési tételkeret is enyhébb, 2-8 évig terjed. Ezért az első fokon kiszabott 2 évi börtönbüntetés enyhítő szakasz alkalmazása nélkül is kiszabható I. r. vádlottal szemben. A törvényszék által feltárt, túlsúlyban lévő enyhítő körülményekre, a jelentős időmúlásra és az I. r. vádlott személyiségében, életvezetésében bekövetkezett pozitív változásokra figyelemmel az ítélet tábla úgy találta, hogy jelenleg már az első fokon alkalmazott büntetés is

alkalmas a büntetési célok elérésére, megfelelően szolgálja a speciális és generális megelőzést is, ezért a törvényszék által megállapított börtönben végrehajtandó szabadságvesztést és közügyektől eltiltást tekintette kiszabottnak vele szemben. A börtönfokozat a Btk. 37.§ /2/ bekezdés a/ pontján, a közügyektől eltiltás a Btk. 61-62.§-án alapszik. Az ítélőtábla a Btk. 38.§ /1/ és /2/ bekezdés a/ pontja alapján rendelkezett arról, hogy **I.r. vádlott** legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

IV.r. vádlott esetében az első fokú bíróság a büntetéskiszabási tényezőket lényegében helyesen feltárta. A súlyosító körülmények körét kell a fellebbviteli főügyészség indítványának is megfelelően kiegészíteni azzal, hogy IV. r. vádlott a jelen eljárásban elbírált cselekményét ellene folyó eljárás hatálya alatt követte el. A cselekmény tárgyi súlyát és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményeket figyelembe véve az ítélőtábla úgy találta, hogy a vele szemben első fokon kiszabott büntetés felfüggesztett formájában arányos és törvényes, ezért annak enyhítésére nem látott lehetőséget.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy IV. r. vádlott anyjának nevét a törvényszék nem a személyazonosító igazolványban írtak szerint rögzítette, ezért azt pontosította.

Tekintve, hogy az ítélet további rendelkezései I. r. és IV. r. vádlottak vonatkozásában törvényesek, az ítélőtábla egyebekben a törvényszék ítéletét I. és IV. r. vádlottak vonatkozásában a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy **I.r. vádlott** esetében a vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezés a Btk. 74.§ /1/ bekezdés a/ pontján, illetve a 75.§ /1/ bekezdés a/ pontján alapszik.

I.r. vádlott vonatkozásában másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről az ítélőtábla a Be. 381.§ /1/ bekezdése alapján rendelkezett.

Győr, 2014. június 11. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és ezáltal a Szombathelyi Törvényszék 2012. október hó 30. napján kihirdetett 13.B.162/2011/57. szám alatti ítéletének meg nem változtatott része I.r. és

IV.r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett, és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2014. június 11. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül kiadó